

NAŘÍZENÍ O JEDNOTNÉM POSTUPU PROVÁDĚNÍ SPOLEČNÝCH INSPEKČÍ PODNIKŮ A ODBĚRU VZORKŮ ZBOŽÍ (VÝROBKŮ) PODLÉHAJÍCÍHO VETERINÁRNÍ KONTROLE (DOZORU)

I. Všeobecná ustanovení

1. Nařízení o Jednotném postupu provádění společných inspekcí podniků a odběru vzorků zboží (výrobků) podléhajícího veterinární kontrole (dozoru) (dále jako „Nařízení“) bylo vypracováno pro používání Dohody Celní unie o veterinárních a hygienických opatřeních ze dne 11. prosince 2009.
2. Uvedené Nařízení stanoví společné principy zabezpečení zdraví zvířat a zdravotní nezávadnosti výrobků živočišného původu, které jsou zařazeny do Jednotného seznamu zboží podléhajícího veterinární kontrole (dozoru), dováženého na území Celní unie (dále jako „CU“) z území třetích zemí, přemísťovaného z území jedné Strany na území druhé Strany při jeho zhotovování (výrobě), zpracovávání, přepravě a/nebo skladování a také organizace auditu úředních systémů dozoru třetích zemí a společných inspekcí v organizacích a u osob, které se podílejí na zhotovování (výrobě), zpracovávání, přepravě a/nebo skladování zboží podléhajícího kontrole.
3. Inspekce kontrolovaných podniků musí být prováděny v souladu s Nařízením v těchto případech:
 - inspekce v podnicích třetích zemí, jejichž audit zahraničních úředních systémů dozoru nebyl uskutečněn nebo výsledek jejich auditu byl nevyhovující, s cílem zařadit tyto podniky do Registru podniků třetích zemí (viz Oddíl V)*;

*- *odstavec nabývá platnosti po připojení první ze Stran ke Světové obchodní organizaci (dále jako "WTO")*

- inspekce v podnicích třetích zemí, v nichž se neuskutečnil audit zahraničních systémů nebo jejichž výsledek byl nevyhovující, s cílem schválit zařazení těchto podniků do Registru podniků třetích zemí (viz Oddíly VI a VII);
- inspekce v podnicích třetích zemí v době provádění auditu (opakovaného auditu) zahraničního úředního systému dozoru s cílem prokázat (opakovaně prokázat), že zavádění opatření a úřední systém dozoru třetí země zabezpečují úroveň ochrany, nejméně rovnocennou úrovni ochrany zabezpečené zavedením opatření CU (viz oddíl IV)*;

*- *odstavec nabývá platnosti po připojení první ze Stran ke Světové obchodní organizaci (WTO)*

- inspekce v podnicích Stran s cílem zařadit tyto podniky do Registru podniků CU (viz Oddíl VIII);
- inspekce v podnicích Stran s cílem zařazených do Registru podniků CU s cílem provádění veterinárního dozoru (viz Oddíl IX).

II. Termíny a definice používané v Nařízení

4. V Nařízení jsou používány tyto termíny a definice:
 - a) „audit zahraničního úředního systému dozoru“ – postup určení schopnosti zahraničního úředního systému dozoru zabezpečovat úroveň zdravotní nezávadnosti zboží podléhajícího kontrole nejméně rovnocennou té, která je stanovena požadavky CU;
 - b) „výjezdní inspekce“ – druh veterinárního dozoru, který je prováděn návštěvami inspektora v kontrolovaných podnicích;

- c) „Jednotné veterinární požadavky“ – jednotné veterinární (veterinární a hygienické) požadavky na zboží podléhající veterinární kontrole (dozoru);
- d) „vymezování pásem“ – postupy prováděné příslušným orgánem nebo zplnomocněným orgánem pro určení subpopulací zvířat, majících stanovený nakažový status, určovaný hlavně na základě zeměpisného kritéria, na jeho území;
- e) „inspektor“ – úřední zplnomocněná osoba zplnomocněného orgánu Strany nebo příslušného orgánu třetí strany;
- f) „karanténa“ – režim zvláštních a organizačních opatření s cílem zabránění rozšíření a zlikvidování karanténních a zvláště nebezpečných nemocí zvířat, které jsou určeny v souladu s legislativou Stran;
- g) „kompartmentalizace“ – postupy prováděné příslušným orgánem nebo zplnomocněným orgánem ve spolupráci se zhotoviteli (výrobci) výrobků na území státu pro určení subpopulací zvířat a organizací, které se zúčastňují nakládání s produkty živočišného původu, které byly získány ze zvířat těchto subpopulací, které mají určený epizootologický status, určovaný systémem správy a chovatelskou praxí, spojenými se zajištěním zdravotní nezávadnosti;
- h) „příslušný orgán“ – státní orgán třetí země, mající zplnomocnění k vyhotovování právních aktů a/nebo užívání legislativy (nebo k oběma funkcím) k provádění kontrol;
- ch) „monitorování“ – uskutečňování plánovaných a postupných pozorování nebo měření s cílem získání obecné představy o zdravotní nezávadnosti zboží podléhajícího kontrole, a zda odpovídají stanoveným požadavkům;
- i) „zboží podléhající kontrole“ – zvířata a výrobky živočišného původu, které jsou zařazeny do jednotného seznamu zboží podléhajícího veterinární kontrole (dozoru);
- j) „kontrolovaný subjekt“ – organizace nebo osoba, která se podílí na zhotovování (výrobě), zpracovávání a/nebo skladování zboží podléhajícího kontrole;
- k) „Strana“ – členský stát CU;
- l) „surovina“ – zboží (výrobky) určené k dalšímu zpracování;
- m) „požadavky CU“ – mezinárodní normy, pokyny a doporučení ve smyslu Rozhodnutí Komise Celní unie č. 721 ze dne 22. června 2011, o používání mezinárodních norem, pokynů a doporučení, spojené s veterinárními a hygienickými požadavky na zboží podléhající kontrole, technické předpisy Celní unie, Jednotné veterinární požadavky a/nebo různé požadavky Stran, dohodnuté s třetími zeměmi o veterinárních (dovozních) osvědčeních, jak je stanoveno Rozhodnutím Komise Celní unie č. 726 ze dne 15. června 2011, o veterinárních opatřeních, a rovněž závazné národní požadavky Stran na zboží;
- n) „zplnomocněný orgán“ – státní orgán Strany, mající zplnomocnění k vyhotovování právních aktů a/nebo k užívání legislativy (nebo k oběma funkcím) k provádění kontrol;
- o) „Registr podniků CU“ – registr organizací a osob zabývajících se výrobou, zpracováváním a (nebo) skladováním zboží podléhajícího kontrole, které je přemísťováno z území jedné Strany na území druhé Strany.

III. Obecné principy zajišťování zdravotní nezávadnosti zboží podléhajícího kontrole při jeho výrobě, zpracovávání, přepravě a/nebo skladování

5. Základním principem používaným Stranami pro zajišťování zdravotní nezávadnosti zboží podléhajícího kontrole při jeho výrobě, zpracování, přepravě a/nebo skladování v třetích zemích je provádění auditu zahraničního úředního systému dozoru**.
6. Pokud je audit zahraničního úředního systému dozoru dokončen úspěšně, musí být zařazování podniků (osob) do Registru podniků třetích zemí uskutečňováno v souladu se seznamem poskytnutým příslušným orgánem třetí země**.

7. Pokud audit zahraničního úředního systému dozoru nebyl proveden, nebyl dokončen nebo ve výsledcích tohoto auditu nebyl zahraniční úřední systém dozoru uznán schopným zajistit úroveň ochrany nejméně rovnocennou úrovni ochrany v souladu s požadavky CU, mohou Strany schválit zařazení organizace (organizací) do Registru podniků třetích zemí na základě společné inspekce nebo záruk poskytnutých příslušným orgánem třetí země **.

*** - body 5, 6 a 7 nabývají platnosti po připojení první ze Stran ke Světové obchodní organizaci (WTO)*

8. V průběhu přípravy a potvrzování výsledků společné prověrky kontrolovaných subjektů a při auditu zahraničního úředního systému dozoru Strany zabezpečují dostupnost svých výsledků (včetně možnosti předběžného seznámení s nimi) příslušnému orgánu třetí země a kontrolovaných subjektů.
9. Při provádění společné inspekce kontrolovaných subjektů musí být používány principy vymezování pásem a kompartmentalizace a rovněž údaje získané při monitorování zboží podléhajícího kontrole, které je prováděno daným kontrolovaným subjektem (organizací, podnikem, osobou) a v případě, že se nachází na území třetí země, údaje auditu zahraničního úředního systému dozoru.
10. Při provádění společné inspekce kontrolovaných subjektů v souladu s tímto Nařízením musí inspektor kontrolovat a hodnotit, zda kontrolovaný subjekt odpovídá mezinárodním normám, pokynům a doporučením – na základě principu rovnocennosti musí být uznán jako odpovídající požadavkům CU. V případě, že právní akt CU nebo závazný požadavek národní legislativy Strany má více omezující charakter než mezinárodní norma, inspektor, pokud chybí vědecké zdůvodnění, musí hodnotit soulad na základě mezinárodních norem, pokynů a doporučení, jak bylo stanoveno Dohodou Světové obchodní organizace (WTO) o zdravotních a rostlinolékařských opatřeních (ZRO) o přísnějších opatřeních. Pokud vědecké zdůvodnění existuje, inspektor musí předložit příslušnému orgánu třetí země tento právní akt s cílem poskytnout mu možnost navrhnout rovnocenná opatření ve smyslu Dohody WTO o ZRO. Pokud je kterýkoliv podnik zařazen do Registru třetích zemí na základě záruk příslušného orgánu třetí země, inspektor také prověřuje a hodnotí plnění záruk, které jsou používány při vydávání vývozních osvědčení.

IV. Postup při auditu zahraničního úředního systému dozoru***

**** - kapitola nabývá platnosti po připojení první ze Stran ke Světové obchodní organizaci (WTO)*

11. Inspektoři, kteří provádějí audit systému veterinárního dozoru musí rozlišovat dvě situace:
 - a) zda jde o země, z nichž nebyl uskutečňován dovoz zboží podléhajícího kontrole na celní území CU;
 - b) nebo jde o země, z nichž byl uskutečňován dovoz zboží podléhajícího kontrole na celní území CU.
12. K tomu, aby dal podnět k postupu provádění auditu, musí příslušný orgán třetí země požádat zplnomocněný orgán Strany. V požadavku příslušné třetí země musí být vyznačena oblast provádění auditu.
13. Při hodnocení zahraničního úředního systému dozoru musí inspektoři mít na zřeteli dějiny obchodování s danou zemí a informace, které má v současnosti k dispozici zplnomocněný orgán Strany a které se týkají těchto otázek:
 - a) organizace, struktura a mandát příslušného orgánu dané třetí země;
 - b) personální zabezpečení;
 - c) normativní dokumentace a funkční možnosti;
 - d) systém kontroly zdraví zvířat a systémy ochrany zdraví lidí;
 - e) formální systémy zabezpečení kvality, včetně politiky řízení kvality;
 - f) hodnocení výrobního systému a programu dozoru.

14. Při hodnocení zahraničního úředního systému dozoru musí inspektoři používat kritéria hodnocení, která jsou určena příslušnými články Veterinárního kodexu pro suchozemská zvířata a Veterinárního kodexu pro vodní zvířata, a rovněž dokumenty Komise Kodex Alimentarius, jiné mezinárodními standarty a pokyny, uznávané WTO.
15. První etapou hodnocení je kontrola dokumentů. K tomu účelu posílá zplnomocněný orgán Strany příslušnému orgánu třetí země požadavek na poskytnutí legislativních dokumentů a dalších, s nimi souvisejících dokumentů, nezbytných pro provedení hodnocení.
16. Příslušnému orgánu třetí země může být zaslán dotazník pro získání dodatkových informací o struktuře, pravomocích a metodách praktické práce příslušného orgánu třetí země.
17. Po dokončení kontroly dokumentů Strany na základě výsledků kontroly rozhodnou o tom, zda je zahraniční úřední systém řízení ve vztahu k příslušnému zboží schopen celkově zajistit úroveň ochrany nejméně rovnocennou požadavkům CU.
18. Pokud je tato etapa úspěšně dokončena, mohou Strany naplánovat inspekce pro ověřování vhodného používání legislativy dané třetí země.
19. Zplnomocněný orgán Strany plánovaný audit musí nejpozději do dvou měsíců (pokud není stanoveno a Stranami dohodnuto kratší období) před začátkem plánované návštěvy třetí země, která požádala o provedení auditu, informovat zplnomocněné orgány ostatních Stran o nadcházející návštěvě, aby byla vytvořena skupina inspektorů a byla koordinována doba provádění návštěvy.
20. Zplnomocněné orgány ostatních Stran nejpozději do dvou týdnů po obdržení informací o nadcházející návštěvě posílají odpověď, která obsahuje buď odmítnutí zúčastnění se návštěvy nebo souhlas se zúčastněním se návštěvy a údaje o úředních osobách Strany, které se návštěvy zúčastní. Pokud zplnomocněný orgán Strany nezašle odpověď v mezích stanovené lhůty, znamená to odmítnutí účasti na návštěvě.
21. Pokud ostatní Strany neodpoví nebo sdělí, že se nezúčastní, mohou návštěvu vykonat inspektoři jedné ze Stran. Strany, které se nezúčastní prověrky, uznají rozhodnutí založené na výsledcích získaných zplnomocněným orgánem Strany, která vykoná návštěvu.
22. Prvotní audit provede skupina inspektorů.
23. Zplnomocněné orgány Stran mohou přizvat odborníky, kteří jsou spolupracovníky státních orgánů a institucí (s výjimkou tlumočnicků), aby spolupracovali s inspektory/auditory při řešení těchto otázek:
 - a) legislativa dané třetí země;
 - b) organizace příslušného orgánu dané třetí země, jeho pravomoci a nezávislost, vedení a pravomoci, které má, ve vztahu k účinnému používání nebo zabezpečení uplatňování používaných zákonů;
 - c) školení personálu pro provádění úředních prověrek;
 - d) zdroje, včetně diagnostických prostředků;
 - e) zdravotní stav zvířat a postupy informování Stran a příslušných mezinárodních organizací o výskytu nálezů zvířat, které musí být hlášeny OIE.
Pokud jde o ochranu důvěrných informací a zabezpečení nepřítomnosti střetu zájmů ve vztahu k výrobě podniků, v nichž je prováděna inspekce, mají odborníci tytéž povinnosti a odpovědnost jako inspektoři. Zplnomocněný orgán Strany zaručuje nezájatost a zásadovost odborníků.
24. Oblast auditu zahrnuje potvrzení systémových informací, takových jako zákony země, pravidla, směrnice, předpisy a jiné doklady mající vztah k uskutečnění programu auditu; výkazy o činnosti podniku, výsledky kontrol podniku a další činnost zabezpečující používání legislativy; kontrola reziduálních množství chemických látek na technologickém úseku od farem po jatky; program mikrobiologických vyšetření a další požadavky spojené s vývozem do CU, jako jsou snížení hodnot obsahu patogenních mikroorganismů a uplatňování systému kontroly kritických bodů výroby (HACCP).
25. Při provádění výjezdní inspekce podniku, která je částí auditu, inspektoři Stran srovnávají dokumentaci systému kontroly třetích zemí se svými pozorováními v části používání tohoto programu kontroly.
26. Cílem návštěvy podniku, která je částí auditu, je potvrzení, že v rámci zahraničního systému řízení, spojeného s výrobou, zpracováváním, přepravou a skladováním zboží podléhajícího

kontrole, jsou správně používány veškeré zákony, pravidla a další požadavky na kontroly a vydávání osvědčení, které jsou v etapě kontroly dokumentů Stranou (Stranami) uznány schopnými zabezpečit úroveň ochrany minimálně rovnocennou úrovní ochrany zabezpečené požadavky CU.

27. Po dokončení etapy kontroly dokumentů a etapy výjezdních inspekcí uveřejní zplnomocněný orgán Strany předběžnou zprávu o auditu, přitom bere do úvahy ustanovení Přílohy C Dohody WTO o ZRO, a odesílá zplnomocněným orgánům ostatních Stran dopis, jehož přílohou je tato zpráva. Zpráva obsahuje předběžný závěr o přítomnosti nebo nepřítomnosti rovnocennosti.
28. Zplnomocněné orgány Stran (včetně Stran, které se nezúčastnily auditu) zároveň s jinými zainteresovanými osobami CU mohou odesílat dodatkové údaje a vysvětlení týkající se informací a závěrů předběžné zprávy po dobu 2 měsíců.
29. Zplnomocněný orgán Strany hodnotí dodatkové údaje a vysvětlení a v případě nutnosti vkládá změny do závěrečné zprávy.
30. Zplnomocněný orgán Strany uveřejňuje dodatkovou předběžnou zprávu o auditu, je si vědom ustanovení Přílohy C Dohody WTO o ZRO, a odesílá příslušnému orgánu třetí země dopis, jehož přílohou je tato dodatková předběžná zpráva o auditu.
31. Příslušný orgán třetí země zároveň s dalšími zainteresovanými osobami třetí země mohou odesílat dodatkové údaje a vysvětlení týkající se informací a závěrů předběžné zprávy po dobu 2 měsíců.
32. Zplnomocněný orgán Strany uveřejňuje získané údaje, připravuje a uveřejňuje závěrečnou zprávu po dobu 2 měsíců.
33. Závěrečná zpráva musí obsahovat závěr o tom, zda zahraniční úřední systém dozoru zabezpečuje úroveň ochrany nejméně rovnocennou úrovní ochrany v souladu s požadavky CU (dále jako „závěr o rovnocennosti“).
34. Na základě závěrečné zprávy, která obsahuje závěr o rovnocennosti, Komise Celní unie (dále jako „KCU“) bez neodůvodněných zpoždění rozhoduje o zařazení třetí země do Seznamu vyvážejících států, které mají rovnocennou úroveň ochrany týkající se daného druhu zboží podléhajícího kontrole, a toto rozhodnutí uveřejňuje během 5 pracovních dnů.
35. Po tomto rozhodnutí příslušný orgán třetí země provede předběžné zařazení podniků, které budou mít právo dodávat zboží podléhající kontrole do CU, do Registru podniků třetích zemí.
36. Příslušný orgán třetí země, který provádí předběžné zařazení do Registru podniků třetích zemí, musí odeslat zplnomocněnému orgánu Strany dopis se seznamem podniků.
37. Zplnomocněný orgán Strany musí bez neodůvodněných zpoždění rozhodnout o zařazení předloženého seznamu podniků do Registru podniků třetích zemí a uveřejnit aktualizovaný Registr podniků třetích zemí během 5 pracovních dnů po obdržení dopisu od příslušného orgánu třetí země.
38. Příslušný orgán třetí země musí informovat KCU o změnách v legislativě dané třetí země, které mají vliv na systém úřední kontroly týkající se příslušného zboží podléhajícího kontrole.
39. KCU může rozhodnout o provedení opakovaného auditu úředního systému dozoru třetí země ne častěji než jednou do roka, s výjimkou případu uvedeného v bodu 41. Opakovaný audit může být naplánován a proveden vzhledem k účelnosti tohoto opakovaného hodnocení, a rovněž vzhledem k nutnosti zmenšit podle možností množství informací, které je nutné předložit příslušným orgánům třetí země.
40. Na základě závěrečné zprávy, která obsahuje záporný závěr o rovnocennosti, mohou Strany posoudit otázku o poskytnutí práva poskytovat záruky o souladu zboží podléhajícího kontrole, které je vyráběno konkrétním podnikem (konkrétními podniky) dané třetí země, třetí zemi nebo informovat příslušný orgán třetí země o tom, že podniky dané třetí země mohou být zařazeny do Registru podniků třetích zemí výjimečně podle kladných výsledků inspekce výroby těchto podniků, kterou provedou inspektoři CU. Toto rozhodnutí musí být učiněno na základě obchodních zkušeností s danou zemí, znalostí struktury a pravomocí příslušného orgánu dané třetí země a dalších příslušných informací.
41. Pokud úřední systém kontrol třetí země nebyl uznán schopným zabezpečit úroveň ochrany nejméně rovnocennou úrovní ochrany, stanovenou požadavky CU, příslušný orgán této země se může opakovaně soustředit na provedení auditu v jakékoliv době po provedení opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Zplnomocněný orgán Strany musí jednat takovým způsobem

- a, pro snížení objemu nezbytných prací na minimum, provést postup uznání rovnocennosti s použitím informací získaných v době předchozího auditu. V případě zanedbatelných problémů, zjištěných během prvního auditu k tomu může stačit pouze kontrola opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Postup provádění opakovaného auditu je analogický výše popsanému postupu.
42. V případě, že je s auditem zahraničního systému dozoru započato, ale není ukončen, mohou se Strany rozhodnout pro jedno z řešení uvedených v bodu 40.
43. Zplnomocněný orgán Strany se rozhoduje pro udělení práva příslušnému orgánu třetí země poskytovat záruky, že zboží podléhající kontrole vyráběné konkrétním podnikem (konkrétními podniky) odpovídá, na základě těchto kritérií:
- a) úroveň rozvoje příslušného orgánu třetí země;
 - b) úroveň odůvodněnosti záruk, které jsou poskytovány daným příslušným orgánem třetí země;
 - c) riziko zavlečení původců nákaz zvířat, včetně nemocí společných zvířatům i lidem, na území dané třetí země a jejich dalšího šíření po tomto území;
 - d) nákazová situace v třetí zemi;
 - e) výsledky monitorovacích vyšetření zboží podléhajícího kontrole, dováženého na celní území CU z dané třetí země;
 - f) údaje monitorování zboží podléhajícího kontrole, které provádí příslušný orgán třetí země;
 - g) soulad s požadavky příslušného orgánu, jak bylo stanoveno v bodu 10, pokud jde o zboží podléhající kontrole, dovážené na celní území CU z dané třetí země;
 - h) výsledky inspekce podniků na území třetí země, které provedly zplnomocněné orgány Stran.
44. V případě, že je uděleno příslušnému orgánu třetí země právo poskytovat záruky, příslušný orgán této země musí připravit seznam podniků a zaslat jej zplnomocněnému orgánu Strany. Zplnomocněný orgán Strany musí provést zhodnocení návrhu během jednoho měsíce a rozhodnout o zařazení podniků uvedených v seznamu do Registru podniků třetích zemí. Zplnomocněný orgán Strany může provést inspekci reprezentativního procenta podniků, zařazených do Registru podniků třetích zemí, jednou ročně. V případě opakovaných nevyhovujících výsledků výjezdní inspekce v některých z podniků, v nichž byla provedena inspekce, může zplnomocněný orgán Strany rozhodnout o dočasném pozastavení vývozu těchto podniků. V případech, kdy byly v průběhu inspekce získány nevyhovující výsledky ve více než 60% podniků z počtu kontrolovaných podniků, což svědčí o významných nedostatcích úředního systému kontroly, zplnomocněný orgán může rozhodnout o odmítnutí přijetí záruk příslušného orgánu třetí země a požádat o povinné provedení společné inspekce podniků třetí země.
45. V případě provádění opatření k odstranění nedostatků ve vztahu k problému, na kterém je založeno odmítnutí dalšího přijímání záruk příslušného orgánu třetí země, má tento příslušný orgán právo znovu požádat o poskytnutí práva poskytovat záruky ***.

***- kapitola nabývá platnosti po připojení první ze Stran ke Světové obchodní organizaci (WTO)

V. Společné inspekce podniků třetích zemí s cílem jejich zařazení do Registru podniků třetích zemí

46. Společná inspekce podniku (podniků) musí být prováděna s cílem zařadit do Registru podniky nacházející se na územích třetích zemí, pokud audit zahraničního úředního systému dozoru nebyl proveden nebo nebyl dokončen nebo byl proveden a podle jeho výsledků nebyl zahraniční úřední systém dozoru uznán schopným zabezpečit úroveň ochrany rovnocennou úrovni ochrany, která je zabezpečována používáním požadavků CU, a příslušný orgán třetí země neobdržel právo poskytovat záruky v souladu s bodem 40.
47. Společná inspekce na území třetích zemí je prováděna na požádání příslušného orgánu třetí země. Zplnomocněný orgán Strany může odložit provedení inspekce v případě nedostatku zdrojů (finančních, lidských, jiných). V tom případě zplnomocněný orgán Strany musí učinit všechna možná opatření pro to, aby toto opoždění nezpůsobilo situaci provázené nadměrně dlouhotrvajícími problémy s vývozem z daného podniku do CU.
48. Náklady spojené s prováděním společných inspekce jsou hrazeny z prostředků příslušných rozpočtů Stran, pokud není u každého konkrétního případu dohodnuto jinak.

49. Doba provádění výjezdni inspekce podniku nesmí být delší než doba dohodnutá s příslušným orgánem třetí země a nesmí být delší než pět pracovních dnů.
50. Zplnomocněný orgán Strany, který plánuje společnou inspekci, odesílá nejpozději do tří měsíců před jejím provedením (pokud nebyla s příslušným orgánem třetí země dohodnuta kratší lhůta) příslušnému orgánu třetí země seznam dokladů, které musí být poskytnuty v ruském nebo jiném dohodnutém jazyce příslušným orgánem třetí země a/nebo podnikem, v němž je prováděna inspekce, v době provádění inspekce.
51. Zplnomocněný orgán Strany může odeslat nejpozději do tří měsíců (pokud nebyla s příslušným orgánem třetí země dohodnuta kratší lhůta) příslušnému orgánu třetí země žádost o poskytnutí předběžných informací nezbytných pro provedení prověrky nebo hodnocení jejich výsledků v ruském nebo jiném dohodnutém jazyce, včetně:
- a) informace o zákonem stanovených pravomocích příslušného orgánu třetí země;
 - b) informace o struktuře ústředního aparátu a územních složek příslušného orgánu odpovědného za podnik, v němž je prováděna inspekce;
 - c) informace o školení a doškolení personálu příslušného orgánu třetí země odpovědného za podnik, v němž je prováděna inspekce;
 - d) informace o rozvoji a vybavení laboratorní sítě třetí země, která se podílí na hodnocení zdravotní nezávadnosti výrobků, které podnik, v němž je prováděna inspekce, vyrábí a surovin, které používá;
 - e) texty normativních právních aktů třetí země, které stanoví povinné požadavky na výrobu, jíž se zabývá podnik, v němž je prováděna inspekce, suroviny, které používá a metody kontroly;
 - f) národní plán činnosti třetí země pro kontrolu při mimořádných situacích a při rozšíření původců nálezů zvířat, které mají vztah k výrobě podniku, v němž je prováděna inspekce;
 - g) informace o přítomnosti a rozšíření příslušných nemocí zvířat a zoonóz ve třetí zemi;
 - h) národní plán monitorování výrobků podléhajících veterinárnímu dozoru;
 - i) výsledky postupů kontroly (dozoru), prováděného příslušným orgánem třetí země ve vztahu ke zboží podléhajícímu kontrole, které vyrábí podnik, v němž je prováděna kontrola, v části zabezpečení dozoru v souladu s požadavky CU, pokud tento podnik dříve dodával zboží podléhající kontrole na celní území Celní unie;
 - j) výsledky postupů kontroly (dozoru), prováděného příslušným orgánem třetí země ve vztahu ke zboží podléhajícímu kontrole, které vyrábí podnik, v němž je prováděna kontrola, zaměřené na zabezpečení dozoru v souladu s požadavky třetí země, pokud tento podnik dříve nedodával zboží podléhající kontrole do CU nebo pokud chyběly výsledky kontroly (dozoru) uvedené v bodu i).
- Údaje uvedené v podbodech i) a j) mohou být poskytnuty před společnou inspekci nebo v době jejího provádění.
52. Zplnomocněný orgán Strany, která plánuje provedení společné inspekce, nejpozději dva měsíce před jejím zahájením, pokud nebyl Stranami dohodnut kratší termín, musí informovat zplnomocněné orgány jiných Stran o nadcházející inspekci s cílem vytvoření skupiny inspektorů a koordinace termínů provádění společné inspekce.
53. Zplnomocněné orgány jiných Stran nejpozději do dvou týdnů po obdržení informací o nadcházející společné inspekci odesílají odpověď, v níž je buď odmítnutí účasti na inspekci nebo souhlas s účastí na inspekci a údaje o inspektorech (odbornících), kteří se jí zúčastní. Pokud odpověď po uplynutí stanoveného termínu chybí, je to považováno za odmítnutí účasti na společné inspekci.
54. Společná inspekce může být provedena inspektory jedné Strany, pokud ostatní Strany neodpoví nebo oznámí, že se inspekce nezúčastní. Strany, které se společné inspekce nezúčastní, uznají rozhodnutí založené na výsledcích získaných zplnomocněným orgánem Strany (stran), které inspekci provedly.
55. Zplnomocněné orgány Stran mohou přizvat odborníky, kteří jsou spolupracovníky státních orgánů a zařízení (s výjimkou tlumočnicků), aby s inspektory spolupracovali při řešení těchto otázek:
- a) legislativa třetí země;

- b) organizace příslušného orgánu dané třetí země, jeho pravomoci a nezávislost, vedení a pravomoci, které má ve vztahu k účinnému používání nebo zabezpečení uplatňování používaných zákonů;
 - c) školení personálu pro provádění úředních prověrek;
 - d) zdroje, včetně diagnostických prostředků;
 - e) existence a používání postupů kontroly a systému monitorování, které jsou zachyceny v dokladech;
 - f) zdravotní stav zvířat a postupy informování Stran a příslušných mezinárodních organizací o výskytu nálezů zvířat, které musí být hlášeny OIE.
Pokud jde o ochranu důvěrných informací a zabezpečení nepřítomnosti střetu zájmů ve vztahu k výrobě podniků, v nichž je prováděna inspekce, mají odborníci tytéž povinnosti a odpovědnost jako inspektoři. Příslušný orgán Strany zaručuje nezaujatost a zásadovost odborníků.
56. Zplnomocněný orgán Strany, který plánuje společnou inspekci, nejpozději do dvou měsíců (pokud nebylo s příslušným orgánem třetí země dohodnuto kratší období) zasílá příslušnému orgánu třetí země tyto informace:
- a) o cílech společné inspekce;
 - b) Strany, které se inspekce zúčastní;
 - c) seznam inspektorů a odborníků;
 - d) seznam podniků, v nichž má být provedena inspekce;
 - e) seznam a počet subjektů kontroly, které dodávají příslušné suroviny kontrolovaným podnikům;
 - f) seznam a počet jiných organizací, které se zúčastňují zhotovování (výroby) a/nebo kontroly příslušného zboží podléhajícího kontrole, které vyrábějí podniky, v nichž je prováděna inspekce;
 - g) seznam dokladů, které příslušný orgán třetí země a/nebo kontrolované podniky musí poskytnout při provádění společné inspekce v národním jazyce třetí země.
57. Pokud příslušný orgán třetí země nepovoluje provedení výjezdní inspekce jednoho nebo více vybraných podniků, může to být pro zplnomocněný orgán Strany, který plánuje společnou inspekci, důvodem k pozastavení vývozu výrobků z těchto podniků do CU, jestliže zplnomocněný orgán nevyhodnotí příčiny tohoto odmítnutí, předložené příslušným orgánem třetí země, jako opodstatněné.
58. Po vstupu do podniku musí inspektor provést kontrolu dokladů o:
- a) druhu činnosti;
 - b) projektu podniku;
 - c) výrobních proudech a výrobní kontrole;
 - d) strukturních a technologických charakteristikách podniku;
 - e) objemech výroby a vyrobeného množství zboží podléhajícího kontrole;
 - f) existenci a používání úřední kontroly a výrobní kontroly k zabezpečení zdravotní nezávadnosti zhotovovaného zboží podléhajícího kontrole;
 - g) nálezové situaci na správním území v místě umístění podniku.
59. Při provádění výjezdní inspekce musí inspektor:
- a) navštívit budovy a další objekty infrastruktury podniku, v němž je prováděna inspekce;
 - b) prozkoumat, zda splňují závazné požadavky CU se zřetelem k rovnocennosti;
 - c) zkontrolovat metody a zařízení používané při státní kontrole podniku a vlastní kontrole podniku;
 - d) provést další činnosti nezbytné pro dosažení cílů tohoto Nařízení.
60. V době provádění výjezdní inspekce musí inspektoři prozkoumat, zda jsou technologické postupy, které podnik provádí, v souladu s požadavky CU a brát do úvahy příslušné návody uznávané WTO a princip rovnocennosti, jak je stanoveno v bodu 10.
61. Při provádění výjezdní inspekce mohou být navštíveny jiné podniky, které dodávají suroviny podniku, v němž je prováděna inspekce, a/nebo organizace, které se zúčastňují úřední a/nebo výrobní kontroly, pokud příslušný orgán třetí země dal k této návštěvě při schvalování plánu inspekce souhlas.

62. Na vyžádání příslušného orgánu třetí země mohou inspektoři CU při provádění výjezdní inspekce odebírat vzorky zboží podléhajícího kontrole, které podnik vyrábí, a vzorky surovin, které používá.
63. Po ukončení návštěvy podniku inspektoři, na požádání představitele příslušného orgánu třetí země nebo vedení podniku musí předložit doklady o zjištěných závadách, týkající se principu rovnocennosti, jak je stanoveno bodem 10, a doporučení příjmu opatření k jejich nápravě, nezbytných pro dosažení náležité úrovně ochrany. Vedení podniku může informovat účastníky inspekce buď přímo nebo prostřednictvím příslušného orgánu třetí země před jejich odjezdem z dané třetí země o provedení opatření nezbytných pro odstranění zjištěných nedostatků. Účastníci inspekce mohou přijmout tyto informace k vyřízení a vzít je do úvahy před sepisováním předběžné zprávy.
64. Během jednoho měsíce po ukončení společné inspekce v třetí zemi uveřejní zplnomocněný orgán Strany, který provedl inspekci, předběžnou zprávu o společné inspekci a odesílá příslušnému orgánu třetí země dopis, jehož přílohou je tato zpráva.
65. Příslušný orgán třetí země může během jednoho měsíce odeslat dodatkové výkazy (včetně výkazu o uskutečněných opatřeních k nápravě zjištěných nedostatků), vysvětlení týkající se údajů, které jsou obsaženy v předběžné zprávě, a závěrů z nich učiněných.
66. Zplnomocněný(é) orgán(y) Strany (Stran) musí během jednoho měsíce provést hodnocení získaných informací, připravit a uveřejnit závěrečnou zprávu.
67. Závěrečná zpráva musí obsahovat závěry ke každému ze zkontrolovaných podniků, který byl nebo nebyl zařazen do Registru podniků třetích zemí, a doporučení k opatřením, která je nutno zavést, aby mohl být podnik zařazen do Registru podniků třetích zemí.
68. Zplnomocněný orgán Strany musí rozhodnout o zařazení podniků do Registru podniků třetích zemí a uveřejnit obnovený Registr podniků třetích zemí v průběhu 5 pracovních dnů po rozhodnutí a rovněž odeslat dopis příslušnému orgánu třetí země, zplnomocněným orgánům ostatních Stran a KCU s údaji o tomto rozhodnutí.
69. Podniky nově zařazené do Registru podniků třetích zemí mohou vyvážet do CU výrobky podléhající kontrole od data uveřejnění obnoveného Registru podniků třetích zemí. Výrobky přitom nesmí být vyrobeny dříve než před datem výjezdní inspekce, pokud nebylo v rozhodnutí stanoveno dřívější datum počátku dodávek.

VI. Společné inspekce podniků třetích zemí zařazených do Registru podniků třetích zemí podle výsledku výjezdní inspekce

70. Společná inspekce podniku zařazeného do Registru podniků třetích zemí na základě výsledků výjezdní inspekce (pro účely této Kapitoly dále jako „opakovaná inspekce“) musí být prováděna s cílem schválení jejich přítomnosti v Registru podniků třetích zemí. Příčiny opakované inspekce mohou být tyto:
 - a) namátková inspekce podniků dané třetí země zařazených do Registru podniků třetích zemí;
 - b) požádání příslušného orgánu třetí země o zrušení dříve uvaleného dočasného pozastavení vývozu zboží podléhajícího kontrole do CU;
 - c) podezření, že daný podnik nesplňuje požadavky CU;
 - d) zjištění, že zboží podléhající kontrole, které je dováženo do CU z daného podniku, nesplňuje požadavky CU.
71. Opakovaná inspekce na území třetích zemí musí být prováděna na požádání příslušného orgánu třetí země (v případě uvedeném v bodu 70 b) nebo zplnomocněného orgánu Strany (v případech uvedených v bodech 70 a), 70 c) a 70 d).
72. Zplnomocněný orgán Strany může odložit opakovanou inspekci v případě nedostatku zdrojů (finančních, lidských, jiných) v případě uvedeném v bodě 70 b).
73. Náklady provedení opakované inspekce musí být uhrazeny z příslušných rozpočtů Stran v případech uvedených v bodech 70 a), 70 c) a 70 d).
74. Náklady provedení opakované inspekce musí být uhrazeny z příslušných rozpočtů Stran v případě uvedeném v bodu 70 b), pokud pro každý konkrétní případ nebyl schválen jiný postup.

75. Doba provádění opakované inspekce nesmí přesáhnout období schválené s příslušným orgánem třetí země a doba výjezdní inspekce v konkrétním podniku nesmí být delší než pět pracovních dnů.
76. Opakovaná inspekce je prováděna postupem popsáním v Kapitole V.
77. V průběhu jednoho měsíce po dokončení opakované inspekce v třetí zemi uveřejní zplnomocněný orgán Strany, který provedl inspekci, předběžnou zprávu o opakované inspekci a zašle příslušnému orgánu třetí země dopis, jehož přílohou je tato zpráva.
78. Příslušný orgán třetí země může během dvou měsíců odeslat dodatkové výkazy (včetně výkazu o uskutečněných opatřeních k nápravě zjištěných nedostatků), vysvětlení týkající se údajů a závěru předběžné zprávy.
79. Zplnomocněný(é) orgán(y) Strany (Stran) musí během dvou měsíců provést hodnocení získaných informací, připravit a uveřejnit závěrečnou zprávu.
80. Závěrečná zpráva musí obsahovat závěry týkající se každého podniku, v němž byla provedena opakovaná inspekce.
81. Závěr může být jedním z těchto:
 - a) v případě, že byla opakovaná inspekce provedena z důvodu uvedeného v bodu 70 b):
 - vývoz zůstane dočasně omezen;
 - vývoz může být obnoven;
 - b) v případě, že byla opakovaná inspekce provedena z důvodů uvedených v bodech 70 a), 70 c), 70 d): podnik může pokračovat ve vývozu;
 - vývoz je dočasně omezen.
82. Závěrečná zpráva musí obsahovat doporučení opatření k nápravě zjištěných nedostatků, která musí být podnikem učiněna, včetně opatření nezbytných pro obnovení vývozu.
83. Zplnomocněný orgán Strany rozhoduje o zařazení změn do Registru podniků třetích zemí bez neodůvodněného zdržení a odesílá dopisy, jimiž informuje příslušný orgán třetí země, zplnomocněné orgány ostatních Stran a KCU o učiněném rozhodnutí.
84. KCU musí změny učiněné v Registru podniků třetích zemí uveřejnit bez neodůvodněného zdržení.
85. Podnik může obnovit vývoz zboží podléhajícího kontrole počínaje datem uveřejnění obnoveného Registru podniků třetích zemí. Toto zboží nesmí být vyrobeno dříve než před datem výjezdní inspekce, pokud nebylo v dopisu stanoveno jinak.

VII. Společné inspekce podniků třetích zemí zařazených do Registru podniků třetích zemí, za které byly poskytnuty záruky příslušným orgánem třetí země

86. Výjezdní inspekce v podnicích zařazených do Registru podniků třetích zemí, za které poskytl záruky příslušný orgán třetí země (pro účely celé této Kapitoly dále jako „opakovaná inspekce“) musí být prováděna postupem náhodného výběru podniků zařazených do Registru podniků třetích zemí s cílem ověření odůvodněnosti záruk, které byly poskytnuty příslušným orgánem třetí země.
87. Opakované inspekce na územích třetích zemí musí být uskutečňovány na požádání zplnomocněného orgánu Strany.
88. Náklady na provedení opakované inspekce musí být hrazeny z příslušných rozpočtů Stran.
89. Doba provádění opakované inspekce nesmí být delší než období dohodnuté s příslušným orgánem třetí země a doba výjezdní inspekce v konkrétním podniku nesmí být delší než pět pracovních dnů.
90. Opakovaná inspekce je prováděna postupem popsáním v Kapitole V.
91. Během dvou měsíců po ukončení opakované inspekce ve třetí zemi zplnomocněný orgán Strany, který provedl inspekci, uveřejní předběžnou zprávu o inspekci a odesílá příslušnému orgánu třetí země dopis, jehož přílohou je tato zpráva.
92. Příslušný orgán třetí země může během dvou měsíců odeslat dodatkové doklady (včetně dokladů o provedených opatřeních k nápravě zjištěných nedostatků), vysvětlení týkající se údajů a závěru předběžné zprávy.

93. Zplnomocněný orgán Strany (Stran) musí během dvou měsíců provést hodnocení získaných informací, připravit a uveřejnit závěrečnou zprávu.
94. Závěrečná zpráva musí obsahovat závěr o odůvodněnosti záruk, které byly poskytnuty orgánem třetí země.
95. Závěr může být jedním z těchto:
 - záruky jsou uznány odůvodněnými;
 - záruky jsou uznány neodůvodněnými.
96. Závěrečná zpráva může obsahovat závěry týkající se podniků, v nichž byly provedeny inspekce:
 - podnik může pokračovat ve vývozu;
 - vývoz z podniku je dočasně omezen.
97. Závěrečná zpráva musí obsahovat doporučení opatření k nápravě zjištěných nedostatků (v případě závěru o neodůvodněnosti záruk), které musí být splněny příslušným orgánem třetí země nebo podnikem, včetně opatření nezbytných k obnovení vývozu.
98. Zplnomocněný orgán Strany rozhodne o zařazení změn do Registru podniků třetích zemí bez neodůvodněného zdržení a odesílá dopisy, kterými informuje příslušný orgán třetí země, zplnomocněné orgány ostatních Stran a KCU o učiněném rozhodnutí, pokud je nutno uvedené změny vložit do Registru podniků třetích zemí.
99. Změny učiněné v Registru podniků třetích zemí musí KCU uveřejnit bez neodůvodněných zdržení.

VIII. Společné inspekce podniků Stran s cílem jejich zařazení do Registru podniků CU

100. Společná inspekce v podniku(cích) je uskutečňována s cílem zařazení do Registru podniků CU kromě případu uvedeného v bodu 116.
101. Společná inspekce musí být provedena na požádání podniku.
102. Požádání podniku musí být adresováno zplnomocněnému orgánu Strany. Náklady spojené s provedením společné inspekce musí být uhrazeny z příslušných rozpočtů Stran, pokud národní legislativou Strany, na jejímž území se nachází podnik, není stanoveno jinak.
103. Výjezdní inspekce v podniku nesmí trvat déle než pět pracovních dnů.
104. Zplnomocněný orgán Strany, který plánuje společnou inspekci, nejpozději jeden měsíc před začátkem inspekce (pokud nebylo se zplnomocněnými orgány ostatních Stran dohodnuto kratší období) zasílá zplnomocněným orgánům ostatních Stran dopis s oznámením o plánované inspekci, aby byla vytvořena skupina inspektorů a bylo dohodnuto datum provedení společné inspekce. Zplnomocněné orgány ostatních Stran nejpozději do dvou týdnů po obdržení informací o nadcházející společné inspekci zasílají odpověď, která obsahuje odmítnutí účasti na inspekci nebo souhlas s účastí a údaje o inspektorech (odbornících), kteří se inspekce zúčastní, nebo odpověď v uvedeném období nezašle, což znamená odmítnutí účasti na inspekci.
105. Podniky nacházející se na území Strany mohou být zařazeny do Registru podniků CU bez provedení společné inspekce v souladu s dohodnutým rozhodnutím zplnomocněných orgánů všech Stran v případě, že riziko spojené s dodávkami zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného daným podnikem, jimi bylo hodnoceno jako přijatelné riziko.
106. Společná inspekce podniku může být provedena inspektory jedné ze Stran, pokud ostatní Strany ne zašlou odpověď na žádost o provedení inspekce nebo oznámí, že se inspekce nezúčastní. Strany, které se společné inspekce nezúčastní, přijmou rozhodnutí založené na výsledcích inspekce, kterou provede zplnomocněný orgán Strany.
107. Po vstupu do podniku musí inspektor provést kontrolu dokladů o:
 - a) druhu činnosti;
 - b) projektu podniku;
 - c) výrobních proudech a výrobní kontrole;
 - d) strukturních a technologických charakteristikách podniku;
 - e) objemech výroby a vyrobeného množství zboží podléhajícího kontrole;
 - f) existenci a používání úřední kontroly a výrobní kontroly k zabezpečení zdravotní nezávadnosti zhotovovaného zboží podléhajícího kontrole;
 - g) nálezové situaci na správním území v místě umístění podniku.

108. Při provádění výjezdní inspekce musí inspektor:
- navštívit budovy a další objekty infrastruktury podniku, v němž je prováděna inspekce;
 - prozkoumat, zda splňují závazné požadavky CU se zřetelem k rovnocennosti;
 - zkontrolovat metody a zařízení používané při státní kontrole a vlastní kontrole podniku;
 - provést další činnosti nezbytné pro dosažení cílů tohoto Nařízení.
109. V době provádění výjezdní inspekce musí inspektoři prozkoumat, zda jsou technologické postupy, které podnik provádí, v souladu s požadavky CU.
110. Při provádění výjezdní inspekce mohou být navštíveny jiné podniky, které dodávají suroviny podniku, v němž je prováděna inspekce, a/nebo organizace, které se zúčastňují úřední a/nebo výrobní kontroly.
111. V době výjezdní inspekce mohou inspektoři provádět odběr vzorků zboží podléhajícího kontrole, které podnik vyrábí, a vzorky surovin, které uvedený podnik používá.
112. Po ukončení návštěvy podniku musí inspektoři na požádání vedení podniku předložit doklady o zjištěných závadách a doporučení přijmu opatření k jejich nápravě.
113. Po ukončení společné inspekce uveřejní zplnomocněný orgán Strany, který provedl inspekci, zprávu o inspekci a odesílá vedení podniku dopis, jehož přílohou je tato zpráva.
114. Podnik může během 2 týdnů odeslat dodatkové výkazy a vysvětlení týkající se údajů, které jsou obsaženy v předběžné zprávě, a závěrů z nich učiněných.
115. Zplnomocněný orgán Strany musí během jednoho měsíce provést hodnocení získaných informací a rozhodnout o zařazení podniku do Registru podniků CU, informovat podnik, ostatní Strany a KCU o učiněném rozhodnutí.
116. V případě, že byl Rozhodnutím Komise Celní unie systém inspekce subjektů veterinární kontroly (dozoru) uznán rovnocenným, podniky nacházející se na území této strany jsou zařazeny do Registru podniků CU na základě údajů poskytnutých zplnomocněným orgánem této Strany, aniž by byla provedena společná inspekce.
117. KCU musí uveřejnit obnovený Registr podniků CU bez neodůvodněných zdržení.
118. Podniky znovu zařazené do Registru podniků CU mohou uskutečňovat dodávky zboží podléhajícího kontrole na území ostatních Stran od data uveřejnění obnoveného Registru podniků CU. Výrobky při tom musí být vyrobeny počínaje datem začátku výjezdní inspekce, ale v případě uvedeném v bodu 116 - od data, kdy zplnomocněný orgán Strany poskytne KCU informace o zařazení podniku do Registru podniků CU.

XI. Společné inspekce podniků zařazených do Registru podniků CU na území Stran

119. Společná inspekce v podniku(cích) zařazených do Registru podniků CU se může uskutečňovat v nezbytných případech a po vzájemné domluvě Stran v případech:
- opakovaného zjištění, že zboží podléhající kontrole, vyrobené v kontrolovaných podnicích, opakovaně nesplňuje Jednotné veterinární požadavky;
 - zrušení karantény na území, na kterém se nachází kontrolovaný podnik;
 - umístění kontrolovaného podniku na území, které hraničí s územím (pásmem) na kterém je ustanovena karanténa.
120. Náklady spojené s provedením společné inspekce musí být hrazeny z příslušných rozpočtů Stran, pokud není legislativou Strany, na jejímž území se podnik nachází, stanoveno jinak.
121. Výjezdní inspekce v podniku nesmí trvat déle než pět pracovních dnů.
122. Inspekci je nutno provádět postupem stanoveným Kapitolou VIII.
123. Zplnomocněný orgán Strany, udržující Registr podniků dané Strany, poskytuje informace, které musí být obsaženy v Registru podniků CU, v KCU proto, aby byly učiněny dostupnými v rámci Integrovaného informačního systému vnějšího a vzájemného obchodu Celní unie (dále jako „IISVVO“), v uspořádání a formátu, které stanoví KCU.
124. Po zařazení podniku do Registru podniků CU může zplnomocněný orgán Strany provádět monitorování zboží tohoto podniku podléhající kontrole. Monitorování je prováděno v souladu s normativními předpisy CU a národní legislativou Strany a musí zahrnovat: laboratorní monitorování, klinické monitorování (pouze při dodávkách zvířat), monitorování správnosti

vyplňování veterinárních doprovodných dokladů a správnosti označení zboží podléhajícího kontrole, které se je v oběhu na území CU.

X. Odběr vzorků zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného na území CU

125. Odběr vzorků zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného na území CU může být proveden na požádání výrobce nebo majitele daného zboží nebo z rozhodnutí státního veterinárního inspektora v průběhu:
- a) uskutečňování státního programu monitorování, které je prováděno v rámci státního veterinárního dozoru nad zdravotní nezávadností zboží podléhajícího kontrole, které je v oběhu na území CU;
 - b) uskutečňování státní veterinární kontroly zboží podléhajícího kontrole s cílem jejich osvědčení pro vývoz;
 - c) provádění zesílené laboratorní kontroly zdravotní nezávadnosti zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného podnikem v případě zjištění neplnění příslušných požadavků CU (pokud jde o zboží podléhající kontrole určené k oběhu na území CU) nebo třetí země (pokud jde o zboží podléhající kontrole určené k vývozu). Zesílená laboratorní kontrola je v těchto případech opatřením přijatým jako alternativa dočasného zákazu přemístování zboží, které vyrábí daný podnik, na území ostatních stran nebo za účelem vývozu;
 - d) státního veterinárního dozoru týkajícího se podniku.
126. Cílem odběru vzorků je získání vzorků k následnému laboratornímu vyšetření.
127. Odběr vzorků musí být prováděn inspektorem, který má odpovídající znalosti a zkušenosti, které mu umožňují správně používat požadavky CU při postupech odběru vzorků, jejich balení a přepravy tak, aby bylo zabráněno jejich poškození, záměně nebo kontaminaci, jimiž mohou být znehodnoceny výsledky laboratorních vyšetření.
128. Odběr vzorků, jeho dokumentování a přeprava odebraných vzorků musí být organizovány tak, aby bylo zabráněno jejich poškození, zkažení, kontaminaci, záměně a jiným druhům podvodů.
129. V případech uvedených v odstavcích 125 a) a 125 d) musí být odběr vzorků, přeprava odebraných vzorků do laboratoře a jejich laboratorní vyšetření uskutečňováno bez vymáhání placení na majiteli zboží podléhajícího kontrole, v ostatních případech musí majitel hradit všechny tyto náklady, pokud není národní legislativou stanoveno jinak.
130. V případě odběru vzorků na požádání výrobce nebo majitele mají tito právo určit laboratoř nezávisle na tom, na území které Strany se nachází. V ostatních případech inspektor v rozhodnutí o odběru vzorků uvádí laboratoř, pokud nebyla určena v nařízení, podle kterého provádí odběr vzorků.
131. Odběr vzorků musí být dokumentován cestou vyplnění Protokolu o odběru vzorků v souladu s Přílohou 1. První kopie Protokolu musí být poskytnuta inspektorem výrobcí nebo majiteli zboží podléhajícího kontrole. Druhá kopie musí být poskytnuta hlavnímu státnímu veterinárnímu inspektorovi území, na kterém je prováděn odběr vzorků. Třetí kopie musí být zaslána do laboratoře, v níž bude prováděno vyšetřování vzorků. Čtvrtou kopii musí inspektor archivovat po dobu nejméně jednoho roku.
132. Po dodání vzorků do laboratoře musí být zkontrolovány personálem laboratoře, aby byla zjištěna jejich vhodnost k vyšetření (zda nejsou zkažené) a správnost zabalení a vyplnění doprovázejících dokladů. V případě porušení vzorek nesmí být podroben vyšetření a informace o narušení musí být odeslána inspektorovi, který odběr vzorků provedl.
133. Laboratoř musí být akreditována Národním orgánem pro akreditaci a mít zařízení, které umožňuje správně provést laboratorní vyšetření, včetně zajištění citlivosti měření, která umožňuje zjistit nejvyšší přípustnou koncentraci organismu nebo sloučeniny, na jejíž přítomnost je prováděno vyšetřování.
134. V případě, že vzorek nespĺňuje požadavky CU, laboratoř musí uchovávat kontrolní vzorky do uplynutí spotřební lhůty dané šarže zboží podléhajícího kontrole, ale ne déle než tři měsíce po informování zainteresovaných osob o výsledcích vyšetření.
135. Zplnomocněný orgán Strany bezprostředně nebo prostřednictvím laboratoře nebo cestou uveřejnění na internetové stránce musí informovat majitele daného zboží podléhajícího kontrole,

výrobce, inspektory správního území a zplnomocněné orgány ostatních Stran o závadách zjištěných během monitorování nebo zesílené laboratorní kontroly co nejdříve, ale ne déle než 5 pracovních dnů. V těchto informacích musí být uvedeny údaje o metodě odběru vzorků, jeho místě a účelu, o použité vyšetřovací metodě, zda byly použity analytické metody, o laboratoři, v níž byla provedena laboratorní vyšetření a o výsledcích vyšetření.

136. Dokumentační vyplnění výsledků vyšetření a informování o nich musí být uskutečňovány v souladu s legislativou CU.

XI. Odběr vzorků zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného ve třetí zemi, na území CU

137. Odběr vzorků zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného ve třetí zemi, na území CU může být proveden na požádání výrobce nebo majitele daného zboží nebo podle rozhodnutí státního veterinárního inspektora v průběhu:

- a) uskutečňování státního programu monitorování, které je prováděno v rámci státního veterinárního dozoru nad zdravotní nezávadností zboží podléhajícího kontrole, které se je v oběhu na území CU;
- b) uskutečňování státní pohraniční veterinární kontroly týkající se zboží podléhajícího kontrole (kromě případu uvedeného v bodu 137 c)) v místech vstupu přes státní hranici, v místech úplného celního odbavení nebo na jiných místech, kde se provádí karanténa dovezených zvířat;
- c) provádění zesílené laboratorní kontroly zdravotní nezávadnosti zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného podnikem (osobou) třetí země v případě zjištění neplnění příslušných požadavků CU. Zesílená laboratorní kontrola je v těchto případech opatřením přijatým jako alternativa dočasného zákazu dovozu zboží, které vyrábí daný podnik.

138. Cílem odběru vzorků je získání vzorků k následnému laboratornímu vyšetření.

139. Odběr vzorků musí být prováděn inspektorem, který má odpovídající znalosti a zkušenosti, které mu umožňují správně používat požadavky CU při postupech odběru vzorků, jejich balení a přepravy tak, aby bylo zabráněno jejich poškození, záměně nebo kontaminaci, jimiž mohou být znehodnoceny výsledky laboratorních vyšetření.

140. Odběr vzorků, jeho dokumentování a přeprava odebraných vzorků musí být organizovány tak, aby bylo zabráněno jejich poškození, zkažení, kontaminaci, záměně a jiným druhům podvodů.

141. V případech uvedených v bodech 136 a) a 136 b) musí být odběr vzorků, přeprava odebraných vzorků do laboratoře a jejich laboratorní vyšetření uskutečňováno bez vymáhání placení na majiteli zboží podléhajícího kontrole, v ostatních případech musí majitel hradit všechny tyto náklady.

142. Laboratoř musí být akreditována Národním orgánem pro akreditaci a mít zařízení, které umožňuje správně provést laboratorní vyšetření, včetně zajištění citlivosti měření, která umožňuje zjistit nejvyšší přípustnou koncentraci organismu nebo sloučeniny, na jejíž přítomnost je prováděno vyšetřování.

143. V případě, že vzorek nesplňuje požadavky CU, laboratoř musí uchovávat kontrolní vzorky do uplynutí spotřební lhůty dané šarže zboží poléhajícího kontrole, ale ne déle než tři měsíce po informování zainteresovaných osob o výsledcích vyšetření.

144. V případě odběru vzorků na požádání výrobce nebo majitele má výrobce nebo majitel právo určit laboratoř nezávisle na tom, na území které Strany se nachází. V ostatních případech inspektor v rozhodnutí o odběru vzorků uvádí laboratoř, pokud nebyla uvedena v nařízení, v souladu s nímž provádí odběr vzorků.

145. V případě uvedeném v odstavci 137 c) po jednorázovém zjištění jakéhokoliv nedostatku může být proveden odběr vzorků z deseti šarží dovezeného zboží a během období ne delšího než tři měsíce. Odběr vzorků může být prováděn pouze u zboží téhož typu, u něhož byl zjištěn nedostatek. Laboratorní vyšetření musí být prováděna pouze s cílem zjištění toho organismu nebo té sloučeniny, která byla zjištěna předtím.

146. Zplnomocněný orgán Strany musí informovat příslušný orgán třetí země, v níž bylo zboží podléhající kontrole vyrobeno, a příslušný orgán třetí země, z níž bylo zboží podléhající kontrole vyvezeno do CU, majitele zboží, výrobce, inspektory správního území, zplnomocněné orgány ostatních Stran o nedostatecích zjištěných při provádění monitorování a/nebo zesílené laboratorní

kontroly zboží podléhajícího kontrole co nejdříve, avšak ne později než během pěti pracovních dnů po získání výsledků laboratorních výsledků z laboratoře. V informacích musí být uvedeny údaje o metodě odběru vzorků, jeho místě a cíli, o použité metodě, pokud jsou používány laboratorní metody, o laboratoři, v níž byla provedena laboratorní vyšetření a o výsledcích vyšetření.

147. Dokumentační vyplnění výsledků vyšetření a informování o nich musí být uskutečňovány v souladu s legislativou CU.

XII. Odběr vzorků na území třetích zemí v rámci provádění auditu zahraničního úředního systému dozoru nebo společné inspekce

148. Odběr zboží podléhajícího kontrole k laboratornímu vyšetření na území třetích zemí v rámci provádění auditu zahraničního úředního systému dozoru nebo společné prověrky musí být prováděna na požádání příslušného orgánu třetí země a v souladu s požadavky stanovenými touto Kapitoulou.
149. Odběr vzorků musí být prováděn inspektorem Strany nebo státním (státem určeným) inspektorem (veterinárním lékařem) třetí země nebo zástupcem výrobce nebo majitele zboží podléhajícího kontrole po dohodě příslušného orgánu třetí země a zplnomocněného orgánu Strany.
150. Odběr vzorků musí být prováděn po dohodě příslušného orgánu třetí země a zplnomocněného orgánu Strany postupem stanoveným legislativou CU nebo legislativou třetí země.
151. Osoba provádějící odběr vzorků musí mít odpovídající znalosti a zkušenosti, které jí umožňují správně používat stanovené požadavky CU, jak jsou uvedeny v bodě 149, nebo třetí země týkající se postupu odběru vzorků, jejich balení a přepravy tak, aby bylo zabráněno jejich poškození, záměně nebo kontaminaci, jimiž mohou být znehodnoceny výsledky laboratorních vyšetření.
152. Odběr vzorků, jeho dokumentování a přeprava odebraných vzorků musí být organizovány tak, aby bylo zabráněno jejich poškození, zkažení, kontaminaci, záměně a jiným druhům podvodů.
153. Laboratoř musí být akreditována Národním akreditačním orgánem nebo musí být vzorky vyšetřeny v laboratoři třetí země, kterou navrhne příslušný orgán třetí země a dohodne zplnomocněný orgán Strany.
154. V případě, že vzorek nespĺňuje požadavky uvedené v bodě 150, laboratoř musí uchovávat kontrolní vzorky do uplynutí spotřební lhůty dané šarže zboží poléhajícího kontrole, ale ne déle než tři měsíce po informování zainteresovaných osob o výsledcích laboratorních vyšetření.
155. V závislosti na tom, kde se nachází laboratoř, příslušný orgán třetí země nebo zplnomocněný orgán Strany musí informovat buď zplnomocněný orgán Strany nebo příslušný orgán třetí země o výsledcích laboratorního vyšetření zboží podléhajícího kontrole co nejdříve a v průběhu ne více než 5 pracovních dnů po obdržení laboratorních výsledků vyšetření z laboratoře. V těchto informacích musí být uvedeny údaje o metodě odběru vzorků, jeho místě a cíli, o použité metodě, pokud jsou používány laboratorní metody, o laboratoři, v níž byla provedena laboratorní vyšetření a o výsledcích vyšetření.
156. Předpisy o vyplňování dokladů o výsledcích laboratorní kontroly musí být dohodnuty příslušným orgánem třetí země nebo zplnomocněným orgánem Strany.

XIII. Vedení Registru podniků třetích zemí

157. Registr podniků třetích zemí musí být uveřejněn na síťové stránce KCU.
158. Internetový přístup k registru podniků třetích zemí je uskutečňován, aniž by za něj byl vymáhán poplatek.
159. Registr podniků třetích zemí obsahuje tyto informace v ruském jazyce (pokud není níže uvedeno jinak) o podnicích třetích zemí, které vyvážejí a/nebo mají právo vyvážet zboží podléhající kontrole na území CU:
- a) název podniku v anglickém nebo jiném národním jazyce;
 - b) číslo (registrační číslo) podniku udělené příslušným orgánem třetí země nebo, pokud ten chybí, udělený zplnomocněným orgánem Strany;

- c) seznam zboží podléhajícího kontrole, které má tento podnik právo vyvážet do CU;
 - d) veterinární a hygienický status (dále jako „status“) podniku v Registru podniků třetích zemí a datum jeho změny.
160. V případech stanovených přílohou k Jednotným veterinárním (veterinárním a hygienickým) požadavkům, stanoveným pro zboží podléhající veterinární kontrole (dozoru), nemají podniky, které nebyly zařazeny do registru podniků třetích zemí, uskutečňovat vývoz tohoto zboží do CU.
161. Statusem podniku v Registru podniků třetích zemí může být jeden z těchto:
- a) „bez omezení“ - znamená, že v současnosti podnik může vyvážet zboží podléhající kontrole do CU bez jakýchkoliv zákazů a dodatkových zatížení;
 - b) „dočasně omezen“ - znamená, že vývoz zboží podléhajícího kontrole z daného podniku je v současnosti dočasně pozastaven;
 - c) „zesílená laboratorní kontrola“ - znamená, že vývoz je možný, ale každá šarže vyváženého zboží musí být podrobena odběru vzorků k laboratornímu vyšetření;
 - d) „upozornění“ - znamená, že příslušný orgán třetí země je upozorněn zplnomocněným orgánem Strany před zjištěnými nedostatky týkajícími se zboží vyrobeného tímto podnikem, ale v současnosti tyto nedostatky nevedly k dočasným omezením nebo k zavedení režimu zesílené laboratorní kontroly;
 - e) „zvláštní požadavky“ - znamenají nevyhnutelnost použití náhradních (dodatkových) opatření k tomu, aby mohl pokračovat vývoz zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného tímto podnikem, do CU, kdežto bez použití těchto opatření by musel být pozastaven. V tomto případě Registr podniků třetích zemí musí obsahovat výrazný odkaz na doklad, který vysvětluje, opatření jakého druhu musí být zavedena.
162. Podnik může být zařazen do registru podniků třetích zemí v důsledku:
- a) poskytnutí údajů o tomto podniku příslušným orgánem třetí země v informacích o povolení vývozu zboží podléhajícího kontrole do CU, které vydá příslušný úřad třetí země - v případě, pokud tato země úspěšně prošla postupem auditu zahraničního úředního systému dozoru, stanoveným Kapitolou IV****.

****- *podbod a) nabývá platnosti po připojení první ze Stran ke Světové obchodní organizaci (WTO)*

- b) poskytnutí záruk příslušného orgánu třetí země o tom, že zboží podléhající kontrole, vyrobené tímto podnikem, a postupy jeho výroby splňují požadavky CU - v případě, že bylo příslušnému orgánu třetí země poskytnuto právo poskytovat záruky postupem stanoveným kapitolou IV;
 - c) rozhodnutí zplnomocněného orgánu Strany, přijatého v důsledku společné inspekce podniku postupem stanoveným Kapitolou V.
163. Podnik může být vyloučen z registru podniků třetích zemí na požádání daného podniku nebo na požádání příslušného orgánu třetí země.
164. S výjimkou mimořádných situací může být dočasné omezení dovozu z podniku použito pouze v jednom z těchto případů:
- a) na požádání podniku nebo příslušného orgánu třetí země;
 - b) na základě opakovaného zjištění neplnění požadavků CU, zaregistrovaných buď během výjezdní inspekce a/nebo opakované kontroly podniku nebo v důsledku monitorování a zesílené laboratorní kontroly zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného tímto podnikem, o kterém byl informován příslušný orgán třetí země, pokud zjištění závady představuje vážné ohrožení života a zdraví lidí nebo zvířat.
- Ve výjimečných případech může KCU rozhodnout o zavedení omezení týkajícího se skupiny podniků nebo všech podniků třetí země při zjištění vážných nedostatků v úředním systému dozoru třetí země, pokud opatření ke zlepšení situace nebyla přijata a tato dočasná omezení jsou přiměřená riziku pro zdraví lidí a zvířat, vyvolanému těmito nedostatky.
165. Změna statusu podniku v registru podniků třetích zemí je možná podle výsledků:
- a) žádosti podniku;
 - b) žádosti příslušného orgánu třetí země;
 - c) žádosti dovozce, který chce dovážet zboží podléhající kontrole, vyrobené jeho podnikem;
 - d) výjezdní inspekce podniku provedená zplnomocněným orgánem Strany;

- e) zjištění neplnění požadavků CU týkajících se zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného podnikem, na území CU;
- f) ukončení období zesílené laboratorní kontroly zboží podléhajícího kontrole, vyrobeného podnikem;
- g) odmítnutí dalšího příjmu záruk příslušného orgánu dané třetí strany;
- h) obnovení práva příslušného orgánu dané třetí země poskytnout záruky;
- i) negativního závěru o rovnocennosti podle výsledků opakovaného auditu úředního systému dozoru třetí země****;
- j) pozitivního závěru o rovnocennosti podle výsledků opakovaného auditu úředního systému dozoru třetí země****;

****- *podbody i), k) nabývají platnosti po připojení první ze Stran ke Světové obchodní organizaci (WTO)*

- 166. Příslušný orgán třetí země a zplnomocněné orgány ostatních stran musí být informovány zplnomocněným orgánem Strany o jakékoli změně statusu, příčinách této změny, včetně informací vztahujících se k laboratorním vyšetřením, která potvrdila neplnění požadavků CU, pokud tato laboratorní vyšetření byla příčinou změny statusu.
- 167. Po obdržení zprávy o nedostacích musí příslušný orgán třetí země provést průzkum situace a zavést opatření k jejich nápravě, pokud jsou nutná, a, pokud je třeba, schválit zavedení těchto opatření. Podle výsledků uvedeného průzkumu situace může příslušný orgán třetí země vznést požadavek na změnu statusu podniku v Registru třetích zemí.
- 168. Jakékoliv změny musí být vkládány do Registru podniků třetích zemí bez neodůvodněného zdržení po přijetí příslušného rozhodnutí nebo získání příslušného požadavku v případech, kdy není požadováno rozhodnutí zplnomocněného orgánu Strany nebo KCU.

XIV. Vedení Registru podniků CU

- 169. Registr podniků CU je databáze spravovaná CU, k níž je přístup internetovou sítí. Obsah Registru podniků CU se odráží na síťových stránkách CU a zplnomocněných orgánů Stran.
- 170. Internetový přístup k registru podniků CU je uskutečňován, aniž by za něj byl vymáhán poplatek.
- 171. Registr podniků CU obsahuje tyto informace o podnicích Stran, které mají právo přemísťovat zboží podléhající kontrole z území jedné Strany na území druhé Strany:
 - a) Strana;
 - b) název podniku;
 - c) registrační číslo podniku vydané zplnomocněným orgánem Strany;
 - d) oblast;
 - e) adresa podniku;
 - f) druh činnosti;
 - g) veterinární a hygienický status podniku;
 - h) podklad pro zařazení podniku do Registru.
 Registr podniků CU může obsahovat i jiné informace o podnicích do něj zařazených.
- 172. Podniky mohou mít v Registru podniků CU tento status:
 - a) „bez omezení“ - znamená, že v současnosti podnik může dodávat zboží podléhající kontrole z území jedné Strany na území jiné Strany bez jakýchkoliv zákazů a dodatkových zatížení;
 - b) „dočasně omezen“ - znamená, že v současnosti nemůže být zboží podléhající kontrole, které podnik vyrábí, přemísťováno z území jedné Strany na území druhé Strany;
 - c) „zesílená laboratorní kontrola“ - znamená, že zboží podléhající kontrole, které podnik vyrábí, může být přemísťováno z území jedné Strany na území druhé Strany, ale každá šarže přitom musí být podrobena odběru vzorků k laboratornímu vyšetření;
 - d) „upozornění“ - znamená, že buď zplnomocněný orgán té Strany, v níž se nachází podnik, je upozorněn zplnomocněným orgánem jiné Strany nebo je podnik upozorněn zplnomocněným orgánem té Strany, v níž se podnik nachází, na závady spojené se zbožím podléhajícím

- kontrole, vyrobeným podnikem, ale tyto závady v současnosti nevedly k omezením nebo
dodatkovým zatížením;
- e) „zvláštní požadavky“ - znamenají nevyhnutelnost použití náhradních (dodatkových) opatření
k tomu, aby mohlo být zboží podléhající kontrole, vyrobeného podnikem, přemístováno
na území jiných Stran. Přitom bez provedení těchto opatření musí být toto jejich přemístování
zakázáno. V tom případě musí Registr podniků CU obsahovat výrazný odkaz na doklad, který
vysvětluje, opatření jakého druhu musí být zavedena.
173. Podnik může být zařazen do Registru podniků CU:
- a) po představení zplnomocněným orgánem Strany v případě stanoveném bodem 116 tohoto
Nařízení;
 - b) v důsledku společné inspekce podniku.
174. Podnik může být vyloučen z Registru podniků CU, pokud o to požádá.
175. Příčinami změny statusu podniku v Registru podniků CU mohou být:
- a) žádost podniku;
 - b) rozhodnutí zplnomocněného orgánu Strany;
 - c) výjezdní inspekce (opakovaná kontrola) podniku;
 - d) zjištění nedostatků spojených se zbožím podléhající kontrole, které podnik vyrábí, na území
jedné ze Stran;
 - e) ukončení období zesílené laboratorní kontroly zboží podléhající kontrole, vyráběného
podnikem.
176. Jakékoliv změny musí být vkládány do Registru podniků CU bez neodůvodněného zdržení
po přijetí příslušného rozhodnutí nebo získání příslušného požadavku v případech, kdy není
požadováno rozhodnutí zplnomocněného orgánu Strany nebo KCU.

XIV. Závěrečná a přechodná ustanovení

177. Vstup tohoto Nařízení v platnost nemění status podniků Stran a podniků třetích zemí v Registru
podniků CU a v registru podniků třetích zemí.
178. Dokud nevstoupí v platnost modul IISVVT, který podporuje fungování registrů, zplnomocněné
orgány Stran musí uveřejňovat registry uvedené v bodě 177 na svých úředních síťových
stránkách.

**Protokol
o odběru vzorků**

Č. _____ ze dne _____ 20 ____
Oblastní (městské) územní složka úřadu zplnomocněného orgánu
pro _____ oblast (město)

Název podniku _____

Název přemísťovaného (převáženého) subjektu _____

Míst odběru vzorků _____
(název a adresa podniku)

Já (my) _____
(příjmení, jméno, jméno po otci, funkce zástupce(ů) zplnomocněného orgánu, který provedl
odběr vzorků)

v přítomnosti _____
(uveďte funkci, příjmení, jméno, jméno po otci zástupce(ů) majitele přemísťovaného

_____ (převáženého) subjektu, právnické nebo příjmení, jméno, jméno po otci fyzické osoby)

provedl prohlídku _____
(název přemísťovaného (převáženého) subjektu)

Velikost šarže _____ datum příjmu _____
(hmotnost, počet kusů)

_____ (uveďte název, počet jednotek a číslo dopravního prostředku)

Doprovázející doklady _____
(uveďte soupis druhů dokladů, čísla a data vydání)

Chybějící doklady _____
(uveďte které)

Výrobky byly vyrobeny _____
(země původu)

Doba platnosti, výrobce, datum výroby _____

Výsledky prohlídky výrobků _____
(vnější vzhled, vůně, celistvost balení, přesnost označení, teplota uvnitř)

výrobku atd.)

Důvod k provedení laboratorních vyšetření výrobků a krmiv:

(v rámci plánované kontroly a pozorování; podezření na závadnost ve veterinárním a hygienickém smyslu; získání informací o nevyhovování; nedodržení podmínek skladování, na požádání majitele přemísťovaného (převáženého objektu)

Vzorky byly odebrány v _____ hodin _____ minut.

Podle _____

(uved'te název dokladu)

v množství _____, očíslovány a zaplombovány _____

(zapečetěny) _____

jsou odesílány do _____

(uved'te název veterinární laboratoře)

k _____

(uved'te druhy laboratorních vyšetření)

Datum odeslání vzorků _____

Státní veterinární a hygienický inspektor, který vzorky odebral: _____

(podpis)

(příjmení, jméno, jméno po otci)

Majitel výrobků nebo jeho zástupce: _____

(podpis)

(příjmení, jméno, jméno po otci)

Údaje o obdržení vzorků:

Vzorky přijal: _____

(podpis, uveďte funkci, příjmení, jméno, jméno po otci odborného pracovníka veterinární laboratoře)